

INTEGRUOTAS TIKYBOS IR LIETUVIŲ KALBOS RENGINYS „ŠEIMOS DIENOS MINĖJIMAS“

Scenarijų parengė tikybos mokytoja metodininkė Elena Antanavičienė, lietuvių kalbos mokytoja ekspertė Auksė Petruševičienė ir lietuvių kalbos mokytoja metodininkė Vitalija Savickienė

Renginys skirtas 5 - 8 klasių mokiniams.

Renginio uždaviniai:

Klausydami ir stebėdami pateiktą sceninę medžiagą mokiniai suvoks šeimos vertingumą, įvardins vaisingumą kaip Dievo dovaną ir jį brangins, ugdydys pagarbą šeimai.

Renginio eiga

1. *Scenos centre stovi didelis „žydintis“ medis, skamba lyriška muzika, publika renkasi.*
2. *Suskamba didinga, iškilminga muzika (ženklas, kad prasideda minėjimas).
Multimedija rodomos pateiktys su laimingos šeimos vaizdais.*
3. *Vedėjas ateina ir atsistoja prie scenos dešiniojo krašto:*

**Kai kurios šeimos nežino, kaip svarbu, kad jos yra.
Kai kurios šeimos nežino, kaip pasidaro gera vien jas pamačius.
Kai kurios šeimos nežino, kaip visus džiugina jų šilta šypsena.
Kai kurios šeimos nežino, koks padrąsinantis yra jų artumas.
Kai kurios šeimos nežino, kad jos yra dangaus dovana.
Tačiau sužinotų, jei mes jiems tai pasakytume.**

Ateina Vedėja ir atsistoja prie kairiojo scenos krašto, garsiai sušunka:

Kur mano pradžia? (2 kartus).

Vedėjas atsako:

**Už tūkstančio mylių,
Už tūkstančio metų,
Motinos iščiose
Po širdimi.**

Abu Vedėjai atsisėda ant skirtingų scenos kraštų nuleidę kojas.

4. *Į scenos vidurį ateina 1 mokinė, apsirengusi angeliuku:*

**Vyrai ir moterys, dabar gyvenantys žemėje,
Jūs mūsų kūrėjai!**

Ateina 2 mokinė, apsirengusi angeliuku:

**Mes, dar nepradėtieji, maldaujame jūsų:
Išsaugokite žemėje tikrą duoną -**

*Parengė tikybos mokytoja metodininkė Elena Antanavičienė,
KAKC, Tikybos mokytojų gerosios patirties sklaida, 2014 Šeimos metai*

Mūsų būsimo kūno augintoją,

Ateina 3 mokinė, apsirengusi angeliuku:

**Išsaugokite žemėje švarų vandenį, -
Maitinsiantį mūsų būsimą kraują,
Išsaugokite žemėje švarų orą, -
Kad kiekvienas įkvėpimas būtų mums glamonė.**

1 mokinė, apsirengusi angeliuku:

**Vyrai ir moterys, dabar gyvenantys žemėje,
Jūs mūsų kūrėjai!**

2 mokinė, apsirengusi angeliuku:

**Mes, dar nepradėtieji, maldaujame jūsų:
Nelaikykite savyje pykčio ir baimės,
Nes pyktis ir baimė persmelks mūsų būsimas smegenis.
Nenuodykite mūsų prievartos ir niekšybės nuodais,
Nes ligos ir nedorybės persunks mūsų kūnus.**

3 mokinė, apsirengusi angeliuku:

**Geriau palikite mus ten, kur esame,
Bet nekviškite mūsų į kenčiančios ir save naikinančios žmonijos pasaulį.**

1 mokinė, apsirengusi angeliuku:

**Vyrai ir moterys, dabar gyvenantys žemėje,
Jūs mūsų kūrėjai!**

2 mokinė, apsirengusi angeliuku:

Mes, dar nepradėtieji, maldaujame jūsų:

3 mokinė, apsirengusi angeliuku:

**Jei jūs pasiruošę mylėti ir būti mylimi,
Pakviškite mus į šią žemę,**

1 mokinė, apsirengusi angeliuku:

Pilną įvairiausių stebuklų, ir tada mes gimsime-

2 mokinė, apsirengusi angeliuku:

Kad mylėtume ir būtume mylimi.

Visi angelai sutūpia po medžiu.

5. *Pasigirsta švelni muzika. Vedėja sušunka sėdėdama ant scenos krašto:*

Kur mano tąša?

Vedėjas atsako:

**Ant tėvų rankų,
Tėvų akyse,
Tėvų mintyse.
Tenai tavo tąša.**

Vedėja sėdėdama skaito iš „knygos“ (autorius žodžiai):

Dievas nusprendė sukurti ... MOTINĄ. Ištisas šešias dienas triūsė be atvangos.
(Skaitant šiuos žodžius lėtai į sceną ateina „Dievas“)

3 mokinė, apsirengusi angeliuku, atsistoja, paeina į scenos centrą ir kreipiasi į „Dievą“:

Tiek daug laiko ji iš tavęs atima.

„Dievas“:

Taip. Bet žinai, kokia ji turi būti? Atspari vandeniui, bet ne iš plastmasės. Joje turi būti 180 judančių dalių, kurias būtų galima pakeisti. Ji privalo veikti išgėrusi vien kavos puodelį, jos bučinys turi išgydyti bet ką: ir sulaužytą koją, ir nusivylimą meile. Be to jai reikia šešių porų rankų.

Angeliukas:

Šešių porų?

„Dievas“:

Rankos – tai dar nėra pats sudėtingiausias dalykas, sunkiau padaryti tris poras akių.

Angeliukas:

Tiek daug?

„Dievas“:

Viena pora tam, kad klausdama: „Ką ten darote, vaikai?“, matytų, kas dedasi už durų. Antra akių pora jai reikalinga pamatyti tai, ko neturėtų matyti, bet privalėtų žinoti. Ir trečioji – kad pažiūrėtų į nusikaltusį vaiką, kai jam sako: „Suprantu, bet vis tiek tave myliu“.

Angeliukas:

Viešpatie, eik miegoti. Tęsi darbą rytoj.

*Parengė tikybos mokytoja metodininkė Elena Antanavičienė,
KAKC, Tikybos mokytojų gerosios patirties sklaida, 2014 Šeimos metai*

„Dievas“:

Negaliu, jau beveik baigiau.

Angeliukas:

Gal ji pernelyg švelni?

„Dievas“:

Bet ir ištverminga. Tu neįsivaizduoji, ką gali padaryti ir iškentėti motina.

Angeliukas:

O, Dieve, kažkas iškrito.

„Dievas“:

Niekas neiškrito – tai ašara.

Angeliukas:

O kam jos reikia?

„Dievas“:

Ašara – tai džiaugsmas, liūdesys, nusivylimas, skausmas, vienatvė ir išdidumas.

Angeliukas:

Dieve, tu genijus.

(3 Angeliukas ir „Dievas“ išeina). Daina apie motiną.

6. *Vedėjas atsistoja ir skaito iš „knygos“:*

Ateina „Dievas“.

Kai Dievas nusprendė sukurti tėvą, pasirinko aukštą ir stambią kūno formą. Viską stebėjęs angelas paklausė.

1 Angeliukas atsistoja ir paeina link „Dievo“:

Koks gi čia tėvas? Jei vaikai bus mažučiai, kodėl padarei tėvą tokį didelį? Negalės žaisti su jais kaladėlėmis neatsiklaupęs, negalės paraitoti savo vaikams rankovių nei jų pabučiuoti nesulenkęs dvilinkas.

Dievas:

Tai tiesa, bet jei tėvą sukursiu tokį mažą kaip jo vaikai, tuomet vaikai neturės į ką pakelti akių.

Angeliukas:

Dieve, kodėl tu sukūrei tokias dideles ir raumeningas rankas? Tokiomis rankomis jis nepaduos žinduko, nemokės atsegti ir užsegti drabuželio sagučių, negalės supinti kasų.

Dievas:

Žinau, bet užtat į tas rankas tilps visa tai, kas telpa vaiko kišenėse, ir savo delnais galės švelniai apglėbti vaiko veidelį.

Angeliukas:

O, Dieve, kodėl Tu sukūrei tokias dideles kojas? Taip negali būti. Ar manai, kad šitos kaladės sugebės anksti ryte pašokti iš lovos, pravirkus kūdikiui?

Dievas:

Būk ramus, tėvas žingsniuos kuo puikiausiai. Kai aukštai iškels savo vaiką arba užsodins jį ant pečių, tvirtos kojos jam bus reikalingos, kad išlaikytų pusiausvyrą.

(1 Angeliukas ir „Dievas“ išeina).

Vedėjas skaito:

Dievas nesiliovė kūręs visą naktį. Įdėjo į tėvo lūpas nedaug žodžių, bet suteikė jam užtikrintą ir autoritetingą balso toną; akis, kurios viską pastebėdavo, bet jų žvilgsnis išlikdavo ramus ir pasitikintis. Galiausiai dar kiek pamąstęs pridėjo paskutinį dalyką – ašaras. Tam, kad galėtų mylėti kaip motina.

Daina apie tėvą.

7. Skamba lyriška muzika. Ateina „Motina“ ir „Tėvas“. Atsistoja prie stilizuoto lopšio.

„Motina“:

**Jaunutė moteris
sėdėjo prie ugnies
ir siuvo baltą drabužėlį kūdikiui,
kuris nerimo
jai po širdimi...**

„Tėvas“:

**Atrodė,
niekur nenuskęs laivai**

**ir nenuvirs nuo bėgių traukiniai,
kol sėdi
šitaip moteris
prie židinio ugnies
ir siuva drabužėlį kūdikiui,
ateisiančiam
į šį ramybės būstą.**

„Motina“ ir „Tėvas“ supa lopšį, pasigirsta kūdikio verksmas.

Vedėja:

**Ryški žvaigždė suspindėjo
Virš jaunamartės durų.
Tai nebuvo ryški žvaigždė,
Tai vaikelio dvasužė.**

8. *Muzika. Ateina „Vaikas“ ir prisijungia prie „Motinos“ ir „Tėvo“. Visi trys sustoja centre susikibę už rankų.*

Vaikas:

Aš atėjau. Kur jūs radot mane?

Motina:

Tu glūdėjai mano širdyje slapčiausiu troškimu, o mylimasis. Tu buvai lėlėse, kuriomis vaikystėje žaidžiau, visose mano viltyse ir meilėje, mano gyvenime, mano motinos gyvybėje tu gyvenai.

Tėvas:

**Tavęs dar nebuvo, bet mes abudu žinojom,
Kad tu ateisi mažytis ir švelnus.
Mes jautėme trečios širdies plakimą,
Ir štai atėjo naujas, laukiamas žmogus.**

Pasilieka stovėti vienas šalia kito.

9. *Skamba muzika. Vedėja pakyla:*

**Tai, ką jūs man dovanojot -
Gyvybę ir norą gyventi –
Gauna visi žemės vaikai,**

Vedėjas:

**Bet man ta dovana
Buvo vienintelė,**

*Parengė tikybos mokytoja metodininkė Elena Antanavičienė,
KAKC, Tikybos mokytojų gerosios patirties sklaida, 2014 Šeimos metai*

**Vieną kartą,
Man vienam duota –
Nėra kitos tokios
Pasaulyje
Ir už pasaulių.**

2 Angeliukas atsistoja:

**Tai, ko jūs man
Negalėjęt padovanoti,
Kantriai,
Diena iš dienos
Mokėt siekti.**

Vaikas pasisukęs į Motiną:

**Būki geras,
Būki teisingas, sakei.
Negeram
Gal geriau gyventi,
Bet negera
Su negeru
Visiems žmonėm.
Ne vieni mes gyvenam.**

Vaikas pasisukęs į Tėvą:

**Būki geras,
Būki teisingas, sakei.
Geram gal ne taip
Gera gyventi,
Bet gera su juo žmonėm.**

Daina apie šeimą.

10. *Vedėja:*

Šeima yra meilės erdvė, kurioje visi jos nariai atskleidžia giliausius savo būties klodus...

Vedėjas:

...skatina vienas kitą ir papildo, kovoja vienas už kitą ir visus sunkumus nugali pasirinkimu „mylėti“.